

การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชนใน
สาธารณรัฐฟิลิปปินส์*
POLITICAL PARTICIPATION GOVERNMENT OF PEOPLE IN REPUBLIC
OF PHILIPPINES

บุญเรือน เนียมพาน

Boonruen Niempan

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเจ็ด อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

Khung Chet Subdistrict Administrative Organization(SAO), Khlong Loang District, Phatumthani

สุวรรณ วงษ์การค้า

Suwan Wongkanka

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพลับ อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

Chief Administrator of the Subdistrict Administrative Organization of Ban Plub, Bang Pa In District, Ayuthaya

E-mail: kob25009kn@gmail.com

บทคัดย่อ

การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชนเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยีของประเทศชาติและสังคมโลก ความสำคัญของการมีส่วนร่วมทางการเมืองมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาระบบ ประชาธิปไตย รวมทั้งสิทธิและภาระหน้าที่ของประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองตาม ช่องทางและกระบวนการต่าง ๆ ตามที่กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันกำหนดไว้ ซึ่งหากประชาชน มีความเข้าใจในกระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมือง พร้อมทั้งตื่นตัวมีส่วนร่วมพัฒนาทางการเมืองมากขึ้นก็จะส่งผลต่อประเทศชาติให้ก้าวหน้าและยั่งยืน

ในปัจจุบันสาธารณรัฐฟิลิปปินส์เป็นประเทศเอกราชที่เป็นหมู่เกาะในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ตั้งอยู่ใกล้กับเส้นศูนย์สูตร ทำให้ประสบภัยจากแผ่นดินไหวและพายุไต้ฝุ่น แต่มีทั้งความหลากหลายทางชีวภาพ และทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ นับเป็นประเทศที่มีประชากรมากที่สุดในอันดับที่ 8 ในเอเชีย และเป็นประเทศที่มีประชากรมากที่สุดในอันดับที่ 12 ของโลก มีประชากรมากเกือบ 100 ล้านคน สาธารณรัฐฟิลิปปินส์เป็นสมาชิกจัดตั้งองค์การสหประชาชาติ องค์การการค้าโลก สมาคม

* Received 10 October 2022; Revised 04 December 2022; Accepted 19 December 2022

ประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อีกทั้งยังเป็นที่ตั้งของสำนักงานใหญ่ธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย ปัจจุบันมีระบบเศรษฐกิจที่เปลี่ยนผ่านจากระบบพึ่งพิงภาคเกษตรกรรมเป็นระบบพึ่งพิงภาคบริการและภาคการผลิต เป็นประเทศที่สถานะทางเศรษฐกิจดีกว่าประเทศใกล้เคียง ในทางเศรษฐศาสตร์มหภาค และยังมีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจสูง โดยมีตัวบ่งชี้ที่สำคัญคือ การพัฒนาเป็นประเทศอุตสาหกรรมระยะเริ่มแรก ได้รับการพิจารณาว่าเป็นตลาดเกิดใหม่ (Emerging market) จึงทำให้มีความน่าสนใจที่จะศึกษาว่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในทางการเมืองของประชาชน และมีแนวคิดการบริหารปกครองประเทศอย่างไร เพื่อที่จะนำประเทศไปสู่ความเจริญ พัฒนาเศรษฐกิจ ประสพผลสำเร็จอย่างต่อเนื่องจนถึงทุกวันนี้

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง, สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

Abstract

Political participation is important to national, economic, social and technological development. The importance of political participation that is crucial to the development of democracy Including the rights and obligations of the people to participate in politics according to various channels and processes according to the current constitution law Which, if the people has an understanding of the political participation process While being more active in political participation will result in a progressive to development sustainable democratic.

Nowadays, Republic of Philippines is regarded as an independent archipelago country in Southeast Asia. The Republic of Philippines is located near the equator, suffer from earthquakes and typhoons causing disasters from earthquakes and typhoons but has both biodiversity and abundant natural resources. The Republic of Philippines is the 8th most populous in Asia and the 12th most populous in the world with a population of nearly 100 million. The Republic of Philippines is an established member of the United Nations. WTO Association of Southeast Asian Nations. It is also the location of the Asian Development Bank Headquarters and is an economy that has shifted from an

agricultural-dependent system to a service- and manufacturing-dependent system. It is a country with better economic status than neighboring countries in macroeconomics. and also has a high growth up rating of economic. The Asian Development Bank headquarters. At present, there is an economy that has shifted from an agricultural-dependent system to a service- and manufacturing-dependent system. It is a country with better economic status than neighboring countries in macroeconomics and also has a high economic growth up. The index of indicators are developing into a new industrialized country Initial stage and continuous development. It is considered an emerging to new market. This make it interesting to study about Republic of Philippines, political participation of people in Republic of Philippines. This essay wants to make the reader understand about the prosperity Republic of Philippines under the governance under one man ruling; moreover, this essay wants to present the visions of the good leader in terms of country's governance in order to lead the country into prosperity in all aspects; politics, education, and economics and continued the success until today.

Keywords: Political Participation, Republic of the Philippines

บทนำ

ตามคำนิยามของอับราฮัม ลินคอล์น อดีตประธานาธิบดีของประเทศสหรัฐอเมริกา กล่าวถึงการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยว่าคือการปกครองประชาชนเพื่อประชาชน การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งในระบอบประชาธิปไตย ปวงชนมีอำนาจสูงสุดทำหน้าที่ในการปกครองตนเอง การปกครองระบอบประชาธิปไตยจะดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำคัญคือการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนอย่างแท้จริง ประชาธิปไตยมีนิยามว่าหมายถึงระบอบการปกครองที่ถ้อยสัตยาปวงชนเป็นใหญ่ ประชาชนจึงเป็นส่วนที่สำคัญที่สุด ซึ่งหมายความว่าประชาชนจะต้องมีส่วนร่วมทางการเมืองในทุกระดับ

ปัจจุบันบริบทของโลกปัญหาการระบาดของโรคติดต่อร้ายแรง เช่นโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ความเปลี่ยนแปลงเป็นยุคโลกาภิวัตน์ ส่งผลกระทบจนเกิดภาวะวิกฤตการณ์หลายด้าน ความผิดปกติของระบบนิเวศ ภัยพิบัติทางสิ่งแวดล้อม อีกทั้งเกิดภาวะการชะลอตัวทางเศรษฐกิจ (Economic slowdown) หรือเศรษฐกิจถดถอย (Economic recession) รวมถึงความไม่มั่นคงระหว่างประเทศ จึงต้องเพิ่มคุณภาพในการบริหารจัดการงานของภาครัฐให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน เป็นสิทธิและเสรีภาพที่มีความจำเป็น ผู้นำยุคใหม่ต้องส่งเสริมให้พลเมืองเข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมืองในทุกด้าน เพื่อระดมความคิดความสามารถ (Berman Even and M. Shamsul Haque, 2015) เช่นเดียวกัน (ชวภณ สารข่าวคำ และ อารีวรณ อ่วมตานี, 2561) กล่าวถึงนโยบายสาธารณะด้านสุขภาพอย่างเป็นรูปธรรม และมีผลลัพธ์ถึงคุณภาพ และระบบการบริการในการดูแลสุขภาพของประชาชน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญเป็นพื้นฐานชีวิตของมนุษย์ทุกคน บ่งบอกว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนทุกกลุ่มอาชีพเป็นสิ่งสำคัญ เช่นพยาบาลวิชาชีพในการมีส่วนร่วมทางการเมืองย่อมจะส่งผลถึงคุณภาพชีวิตของประชาชน เนื่องจากการมีส่วนร่วมทางการเมืองกระทำได้ในหลายระดับทั้งเริ่มต้นจากเมืองในระดับท้องถิ่น ระดับองค์กรวิชาชีพ จนถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับประเทศ การมีส่วนร่วมในทางการเมืองของประชาชนเข้ามามีบทบาทร่วมคิด ร่วมทำ การให้ข้อมูลจากประชาชนที่บ่งบอกประโยชน์ และความต้องการในนโยบายสาธารณะนั้นอย่างแท้จริง แสดงความเห็นผ่านการแสดงให้เห็นว่าประเด็นการพัฒนาในกิจกรรมที่จะกระทำนั้นส่งผลดี หรือผลกระทบกับชีวิตความเป็นอยู่ ทั้งในทางการเมือง การบริหาร คุณภาพชีวิต ด้านสุขภาพ การศึกษา การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงกล่าวได้ว่าการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองช่วยพัฒนาการบริหารการปกครองของประเทศชาติและสังคมโลกอย่างแท้จริง

บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญไทย พุทธศักราช 2540 ได้วางรากฐานการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อความยั่งยืนของประชาธิปไตย เป็นรัฐธรรมนูญฉบับเดียวของประเทศไทย ได้มาจากรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง และมาจากกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการปกครองจากเดิมโดยมีเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญคือการปฏิรูปการเมืองโดยการเปลี่ยนการเมืองของนักการเมืองให้เป็นการเมืองของพลเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมืองที่สามารถเกิดขึ้นจริงในทางปฏิบัติ มีเป้าหมาย 3 ประการคือ 1.ขยายสิทธิเสรีภาพ และการมีส่วนร่วมของพลเมืองในการเมือง 2.การเพิ่มการตรวจสอบใช้อำนาจอธิปไตย

โดยประชาชน เพื่อให้เกิดความสุจริตและโปร่งใสในระบอบการเมือง 3.การทำให้ระบบการเมืองมีเสถียรภาพและประสิทธิภาพ ประชาชนได้รับความคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีสิทธิ เสรีภาพ ความเสมอภาคได้รับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมือง มีระบบตรวจสอบอำนาจรัฐ อีกทั้งการเข้าถึงสิทธิของตนเอง

ส่วนรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 กล่าวถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองไว้ในหมวด 6 มาตรา 78 รัฐพึงส่งเสริมให้ประชาชน และชุมชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับ การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ ด้านต่างๆ การจัดทำบริการสาธารณะทั้งในระดับชาติ และระดับท้องถิ่น การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ การต่อต้านการทุจริต และประพฤติมิชอบ รวมทั้งการตัดสินใจทางการเมือง และการอื่นใด เรื่องที่อาจมีผลกระทบต่อประชาชนหรือชุมชน

การพัฒนาบริหารการปกครองของรัฐบาลให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนจำเป็นต้องได้รับการมีส่วนร่วมในทางการเมืองของประชาชนในประเทศ ทั้งในระดับท้องถิ่น และระดับชาติ การกำหนดวิถีชีวิต และอนาคตของชุมชนโดยคนในชุมชนตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ รวดเร็ว เสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชน สร้างพลังจากการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างแท้จริงในทางปฏิบัติ (Meaningful public participation) หากแต่ในการแสดงความคิดเห็น การแสดงความคิดเห็นอาจมีความขัดแย้ง หรือว่าความเสรี ความเป็นประชาธิปไตยย่อมมีความเห็นต่าง ตามวิถีทางของมนุษย์ ตามธรรมชาติหากผู้คนในสังคมยุคคิดต่างภายใต้กฎหมาย และกฎเกณฑ์ที่กำหนดตามหลักประชาธิปไตย (สมยศ เชื้อไทย, 2551)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการที่ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทางการเมืองที่ประชาชนสามารถใช้อำนาจ เป็นระบอบการปกครองที่เหมาะสมที่สุดในบริบทปัจจุบัน โดยประชาชนสามารถแสดงสิทธิโดยกลไก การเลือกตั้ง ซึ่งเป็นหัวใจหลักของระบอบประชาธิปไตยทั่วโลก เกิดการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างมีคุณภาพเพื่อร่วมการพัฒนาประเทศชาติ และสังคมโลกอย่างยั่งยืน (สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์ และ คณะ., 2554)

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (Republic of Philippines) ข้อมูลทั่วไป ประวัติความเป็นมา และการปกครองสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ เป็นประเทศเอกราชที่เป็นหมู่เกาะในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประกอบด้วยเกาะ 7,641 เกาะ มีเนื้อที่ประมาณ 300,000 ตารางกิโลเมตร สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ตั้งอยู่ในแถบเส้นศูนย์สูตร ประสบภัยจากแผ่นดินไหวและพายุไต้ฝุ่น แต่มีทั้งทรัพยากร ธรรมชาติ ที่อุดมสมบูรณ์ และ มีความหลากหลายทางชีวภาพ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ นับเป็นประเทศที่มีประชากรมากที่สุดในอันดับที่ 8 ในเอเชียและเป็นประเทศที่มีประชากรมากที่สุดในอันดับที่ 12 ของโลก คือมีประชากร 98 ล้านคน เมืองหลวงคือกรุงมะนิลา ใช้ภาษาฟิลิปปินส์ และภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ ด้านศาสนา ส่วนใหญ่ร้อยละ 83 นับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกร้อยละ 9 นับถือคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ ร้อยละ 5 เป็นมุสลิม หน่วยเงินตราคือเงินเปโซ (1 เปโซต่อ 0.70 บาท : ข้อมูลมิถุนายน 2556)ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) 250.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (2555) รายได้ประชาชาติต่อหัว (GDP capita) 4,096 ดอลลาร์สหรัฐ

การเมืองการปกครองสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (Republic of Philippines)

(พรพนชญา ศิริวรรณบุศย์ และคณะ, 2558) กล่าวถึงสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ว่าเดิมอยู่ภายใต้การปกครองของสเปนและสหรัฐอเมริกาและได้รับเอกราชเมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2489 ปัจจุบันฟิลิปปินส์ปกครองโดยระบอบประชาธิปไตยโดยมีประธานาธิบดีเป็นผู้บริหารสูงสุดและประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยมีการเลือกตั้งผู้ปกครองในทุกระดับในคราวเดียวกันตั้งแต่ประธานาธิบดี รองประธานาธิบดี วุฒิสมาชิก จนถึงผู้ปกครองท้องถิ่นระดับเล็กที่สุดซึ่งเทียบเท่าหมู่บ้าน จำนวน 17,996 ตำแหน่ง รัฐบาลท้องถิ่นในแต่ละจังหวัดอยู่ภายใต้กำกับดูแลของกระทรวงมหาดไทย (Department of Interior and Local Government) สาธารณรัฐฟิลิปปินส์มีปกครองในระบอบประชาธิปไตย ในรูปแบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุขมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนอยู่ในตำแหน่งคราวละ 6 ปี ดำรงตำแหน่งได้ไม่เกิน 1 วาระ วุฒิสภามีสมาชิก 24 คนมาจากการเลือกตั้งจากผู้มีสิทธิออกเสียงทั่วประเทศมีวาระ 6 ปี แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 17 เขต (region) 80 จังหวัด (province) และ 120 เมือง (city) แบ่งการปกครองย่อยออกเป็น 1,499 เทศบาล (municipality) และ 41,969 บารังไก (barangay) ซึ่งเทียบเท่าตำบลหรือหมู่บ้าน (กระทรวงการต่างประเทศ, 2565)

การบริหารการปกครองของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

(สตีธร ธนานิธิโชติ, 2564) กล่าวถึงระบบการปกครองรัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์กำหนดให้ว่าเป็น “ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตย” โดยอำนาจในการปกครองเป็นของประชาชนตามหลักการแบ่งแยกอำนาจ (Separation of powers) และระบบตรวจสอบ และคานอำนาจ (System of checks and balances) แบบระบบประธานาธิบดี (Presidential system) ตามแบบสหรัฐอเมริกา โดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุขของรัฐและเป็นหัวหน้าคณะผู้บริหารประเทศกำหนดให้อำนาจของอิติปไตแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1. อำนาจฝ่ายบริหาร (Executive power) เป็นของประธานาธิบดี 2. อำนาจฝ่ายนิติบัญญัติ (legislative power) เป็นของรัฐสภา โดยใช้ระบบสองสภาหรือสภาคู่ที่ประกอบด้วยสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา และ 3. อำนาจฝ่ายตุลาการ (Judicial Power) เป็นของศาลสูง และศาลลำดับรองๆ ที่บัญญัติขึ้นตามกฎหมาย โดยมีการกระจายอำนาจไปสู่รัฐบาลท้องถิ่นตั้งแต่ระดับ จังหวัดเมือง เทศบาล โดยหน่วยการปกครองทั้งสองยังประกอบไปด้วย บารังไก (barangay) ซึ่งถือเป็นหน่วยรัฐบาลท้องถิ่นที่มีขนาดเล็กที่สุด (สุวรรณ วงษ์การค้า, 2564) กล่าวถึงระบบการปกครองของบารังไก หรือหมู่บ้านนั้นเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นของรัฐบาลในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ซึ่งมีอยู่จำนวน 42,028 บารังไก มีระบบกฎหมายใช้ในการปกครอง ซึ่งมีอยู่ 3 วิธี กล่าวคือ การไกล่เกลี่ย การประนีประนอม และอนุญาโตตุลาการ เพื่อใช้แก้ปัญหาข้อพิพาทของหน่วยที่เป็นพื้นฐานการเมืองและการเศรษฐกิจสังคมของรัฐ เรียกว่า คาทารุงกัง พัมบารังไก (Katarungang Pambarangay) เรียกโดยย่อว่า KP (สำนักภาษาต่างประเทศ, 2564) กล่าวถึงระบบรัฐสภาของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ว่ามีรูปแบบการปกครองแบบสาธารณรัฐในระบบประธานาธิบดี (Presidential System of Government) ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการแบ่งแยกอำนาจอิติปไต โดยองค์กรผู้ใช้อำนาจอิติปไตคือฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการ รัฐสภา คือ สภาองเกรส (Congress) เป็นผู้ใช้อำนาจนิติบัญญัติ มีโครงสร้างระบบรัฐสภาเป็นแบบสภาคู่ ประกอบด้วยวุฒิสภา (Senate) และสภาผู้แทนราษฎร (House of Representatives) คือ สภาองเกรสมิอำนาจหน้าที่หลักในการออกกฎหมายในด้านนิติบัญญัติ ในการพิจารณาร่างกฎหมายทุกฉบับ รวมทั้งการจัดการแก้ไขรัฐธรรมนูญ การควบคุมการทำงานของฝ่ายบริหารเพื่อการถ่วงดุลอำนาจ ตรวจสอบภาครัฐขจัดปัญหาความไม่โปร่งใส เห็นชอบการจัดการงบประมาณของฝ่ายบริหาร สามารถถอดถอนฝ่ายบริหาร เช่นประธานาธิบดี รองประธานาธิบดี ผู้พิพากษาศาลฎีกา และผู้ตรวจการแผ่นดิน โดยระบบอิมพีชเมนต์ (Impeachment) คือกระบวนการที่สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา

ฟ้องร้องกล่าวโทษ และลงมติถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงของรัฐที่กระทำผิด หรือปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อถอดถอนผู้กระทำผิดให้พ้นจากตำแหน่ง ป้องกันความเสียหายซึ่งอาจเกิดต่อประเทศชาติหรือประชาชน เป็นศูนย์รวมแห่งอำนาจเมื่อประเทศอยู่ในภาวะสงคราม รวมถึงการปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ เช่นให้ความยินยอมแก่ประธานาธิบดีในการนิรโทษกรรมโดยความเห็นชอบถือมติเสียงข้างมากของจำนวนสมาชิกทั้งหมด สภาคงเกรงสก็อင့်ครเดียวที่มีอำนาจประกาศกฎอัยการศึก ประกาศว่าประเทศอยู่ในสภาวะสงครามโดยถือมติคะแนนเสียง 2 ใน 3 ของจำนวนสมาชิก มีอำนาจตามกฎหมายการออกเสียงประชามติ รวมถึงอำนาจในการจัดตั้งองค์การที่ปรึกษาเพื่อให้คำแนะนำแก่ประธานาธิบดีด้านนโยบายชุมชน วัฒนธรรมพื้นเมือง กำหนดให้สมาชิกครึ่งหนึ่งขององค์การต้องมาจากกลุ่มชนพื้นเมือง การให้ได้มาซึ่งคณะผู้บริหารการปกครองผ่านระบบการเลือกตั้ง

ระบบการเลือกตั้งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

รัฐธรรมนูญฟิลิปปินส์กำหนดให้มีการเลือกตั้งประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดีทุก 6 ปีในวันจันทร์ที่ 2 ของเดือนพฤษภาคม และยังมีการเลือกตั้งรองประธานาธิบดีสมาชิกวุฒิสภาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้บริหาร และสมาชิกสภาท้องถิ่นทั่วประเทศรวมหมื่นกว่าตำแหน่งในครั้งเดียวกัน บัตรลงคะแนนเสียงเลือกตั้งจึงมีขนาดใหญ่มาก แบ่งเป็นช่องตามตำแหน่งการลงคะแนนใช้วิธีการแรเงาวงกลมหน้าชื่อผู้สมัครในแต่ละตำแหน่งด้วยดินสอ 2B โดยประธานาธิบดีของฟิลิปปินส์มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนและมีวาระในการดำรงตำแหน่ง 6 ปี จำกัดให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียวเท่านั้น คุณสมบัติผู้สมัครต้องอาศัยอยู่ในฟิลิปปินส์ไม่ต่ำกว่า 10 ปี มีอายุไม่ต่ำกว่า 40 ปี ไม่มีรายชื่ออยู่ในคณะผู้บริหารองค์การที่ทำธุรกิจเกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาล ส่วนตำแหน่งรองประธานาธิบดีมาจากการเลือกตั้งมีวาระในการดำรงตำแหน่ง 6 ปีเช่นเดียวกับประธานาธิบดี และสามารถรับการแต่งตั้งเป็นส่วนหนึ่งของคณะรัฐมนตรีได้ ระบบการเลือกตั้งเป็นระบบสัดส่วนหรือเสียงข้างมาก คณะกรรมการเลือกตั้งฟิลิปปินส์ Commission on elections ปัจจุบันมีสมาชิกทั้งหมด 280 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรงแบบแบ่งเขตเขตละ 1 คนส่วนที่เหลืออีก 52 คนมาจากกันเลือกตั้งในระบบบัญชีรายชื่อของกลุ่มภาคส่วนต่างๆ ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญต้องการให้เป็นสมาชิกกลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มคนที่อยู่ห่างไกลหรือชนเผ่าดำรงตำแหน่งคราวละ 3 ปีไม่เกิน 3 วาระติดต่อกัน อายุไม่ต่ำกว่า 25 ปี คุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 1 อายุ 18 ปีบริบูรณ์ 2 หรือสัญชาติฟิลิปปินส์ 3 อาศัยอยู่ในประเทศฟิลิปปินส์เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปีมีชื่ออยู่ในทะเบียน

บ้านในเขตเลือกตั้งไม่น้อยกว่า 6 เดือนนับตั้งนับถึงวันเลือกตั้ง 4 ต้องไม่เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งเนื่องจากวิกลจริตสารพิพาททำให้เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเป็นประจักษ์ต่อรัฐบาลหรือภายในความมั่นคงแห่งชาติ

การเลือกตั้งของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์เป็นแบบระบบการเลือกตั้งผสม (Mixed system) แบ่งออกเป็น 1) ระบบผสมแบบแบ่งเขตเลือกตั้งกับสัดส่วน (Mixed member proportional system) และ 2) ระบบคู่ขนานระหว่างแบบแบ่งเขตเลือกตั้งกับสัดส่วน (Parallel system) เช่นเดียวกับประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีการเลือกตั้งส่วนใหญ่นำเอาระบบการเลือกตั้งแบบเสียงข้างมากมาใช้ ได้แก่ ลาว มาเลเซีย อินโดนีเซีย เวียดนาม และสิงคโปร์ โดยสำหรับไทยใช้ระบบผสมระหว่างแบบเสียงข้างมากกับแบบสัดส่วน มีหน่วยงานรับผิดชอบคือองค์กรจัดการเลือกตั้ง

องค์กรจัดการเลือกตั้ง หรือ Electoral Management Body (EMB)

ปัจจุบันคณะกรรมการการเลือกตั้งแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (The commission on elections, or COMELEC) มีจำนวนเจ็ดคนประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีกหกคน มีการแต่งตั้งตามกฎหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดการเป็นเครื่องมือของประเทศเพื่อการบริหารการปกครองด้านระบอบประชาธิปไตยมีหน้าที่ดำเนินการเลือกตั้ง การออกเสียงประชามติ การริเริ่มของประชาชนในการเสนอกฎหมายและลงคะแนนเสียงถอดถอนผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งซึ่งรวมทั้งจัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้ง (ทั้งระบบบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง) การกำหนดสถานที่สำหรับเลือกตั้ง การลงคะแนนเลือกตั้ง การนับคะแนนการเลือกตั้ง และการประกาศผลการนับคะแนนเลือกตั้ง องค์กรจัดการเลือกตั้ง มี 3 รูปแบบ ได้แก่ 1) รูปแบบขององค์กรอิสระ (Independent model) 2) รูปแบบของภาครัฐ (Governmental model) และ 3) รูปแบบ ผสม (Mixed model)

ภายหลังจากสิ้นสุดการลงคะแนนเลือกตั้งแล้ว คณะกรรมการเลือกตั้งจะมีการนับคะแนนผลการเลือกตั้งด้วยเครื่องนับคะแนนเลือกตั้งที่เรียกว่า Precinct Count Optical Scan (PCOS) โดยการให้ผู้ลงคะแนนนำบัตรเลือกตั้งที่มีการแรเงาเรียบร้อยแล้วมาป้อนเข้าเครื่อง PCOS ด้วยตนเองต่อหน้าเจ้าหน้าที่เครื่องจะทำการสแกนบัตรเลือกตั้งและบันทึกข้อมูลความจำไว้แต่ในกรณีที่บัตรเสีย หรือมีการป้อนบัตรเลือกตั้งภายใต้รหัสประจำตัวประชาชนซ้ำเครื่องจะคืนบัตรออกมาเป็นบัตรเสีย (สมชาติ เจศรีชัย, 2559) เช่นเดียวกับ (บุญเรือน

เนียมปาน, 2564) กล่าวว่าศูนย์อำนวยการการเลือกตั้งประเทศฟิลิปปินส์ประสบความสำเร็จเป็นองค์กรที่ได้รับความเชื่อถือมากในเรื่องความรวดเร็ว โปร่งใส แก้ปัญหาทุจริต และลดการฟ้องร้องของนักการเมืองที่แพ้การเลือกตั้งในการเลือกตั้งเมื่อปีพ.ศ.2553 ได้นำเครื่องนับคะแนนด้วยระบบคอมพิวเตอร์ที่มีชื่อเรียกว่า Precinct count optical scan (PCOS) มาใช้ครั้งแรก เพื่อป้องกันการทุจริตในขั้นตอนการนับคะแนน เช่นการขานคะแนน การสอดแทรกบัตรผี การเปลี่ยนหีบบัตร โดยวิธีการให้ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งลงคะแนนโดยวิธีแรเงาหน้าชื่อผู้สมัครบนบัตรเลือกตั้งด้วยดินสอ 2B จากนั้นนำบัตรเลือกตั้งป้อนเข้าเครื่อง PCOS ด้วยตนเองต่อหน้าเจ้าหน้าที่ เครื่องจะสแกนบัตรเลือกตั้งและบรรจุข้อมูลความจำไว้ กรณีเป็นบัตรเสีย เครื่องจะปฏิเสธข้อมูล และแยกบัตรไว้ในกล่องเสียทันที หลังจากหมดเวลาเลือกตั้งกรรมการประจำหน่วยปิดหีบและประมวลผลการลงคะแนนเสียงด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ และผลการลงคะแนนจะถูกส่งไปโดยอัตโนมัติยังศูนย์อำนวยการการเลือกตั้ง และสามารถรวบรวมผลการเลือกตั้งจากทั้งประเทศอย่างไม่เป็นทางการภายใน 24 ชั่วโมง ซึ่งในการเลือกตั้งของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์มีรูปแบบระบบพรรคการเมือง

ระบบพรรคการเมืองของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์จัดตั้งรัฐบาลแบบผสม มีระบบพรรคการเมืองประเภทหลายพรรค (Multi-party system) ที่มีความหลากหลาย ซึ่งสมาชิกพรรคการเมืองส่วนใหญ่ประกอบด้วยบุคคลที่เป็นชนชั้นนำ ส่วนน้อยที่สมาชิกมาจากระดับรากหญ้า พรรคการเมืองฟิลิปปินส์เป็นเครื่องมือสำคัญทางการเมืองที่จะทำให้ชนกการเมืองที่ไขว่คว้าความสำเร็จ โดยมีพรรคการเมืองสองพรรคที่มีอำนาจสลับกันไปมาเพื่อปกครองประเทศ คือ พรรคเสรีนิยม (Liberal party) และพรรคนาซีโอนาลิสตา (Nacionalista party) พรรคการเมืองมีความสำคัญในการปกครองบริหารประเทศคือ ประการแรกพรรคการเมืองเป็นที่รวบรวมของความต้องการมาจากกลุ่มผลประโยชน์ ที่ต้องการนำเสนอเป็นนโยบายต่อประชาชนในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง เพื่อให้พรรคของตนเองได้รับชัยชนะ และนำเอานโยบายที่ได้หาเสียงไว้ไปใช้ในการบริหารประเทศ ประการที่สองพรรคการเมืองสามารถเป็นปากเสียงนำความเดือดร้อนของประชาชนไปสู่ฝ่ายบริหาร โดยการเลือกตั้งจากประชาชนโดยตรงเพื่อการบริหารประเทศในรูปแบบประธานาธิบดี

ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

(Wayback Machine, 2565) กล่าวถึงข้อมูล"ดัชนีสามมิติ" ซึ่งเป็นบันทึกดิจิทัล ที่สร้างขึ้นโดยองค์กรที่ไม่แสวงหากำไรที่ตั้งอยู่ที่ซานฟรานซิสโกมีข้อมูลว่า ประธานาธิบดีฟิลิปปินส์ (ฟิลิปปิน: Pangulo ng Pilipinas) เป็นประมุขแห่งรัฐและหัวหน้ารัฐบาลของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ประธานาธิบดีเป็นผู้นำของฝ่ายบริหารของรัฐบาลฟิลิปปินส์และเป็นผู้บัญชาการทหารแห่งกองทัพฟิลิปปินส์ประธานาธิบดีฟิลิปปินส์ในภาษาฟิลิปปินจะเรียกว่า Ang Pangulo หรือเรียกอย่างเป็นทางการว่า Presidente ช่วงระยะเวลาภายใต้อาณานิคมผู้ดำรงตำแหน่งเป็นประมุขแห่งรัฐของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์คือกษัตริย์แห่งสเปน (พ.ศ. 2108–2441) และ ประธานาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกา (พ.ศ. 2441–2489) ก่อนที่จะได้รับเอกราชเมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม พ.ศ. 2489 หลังได้รับเอกราชสาธารณรัฐฟิลิปปินส์มีประธานาธิบดี จนถึงปัจจุบันรวม 17 คน โดยมีประธานาธิบดีคนแรกคือ นายเอมีลีโอ ฟามิ อากินัลโด (Emilio Famy Aguinaldo) ซึ่งเป็นนักปฏิวัติในการเรียกร้องเอกราชของฟิลิปปินส์จากสเปนเขาเป็นผู้นำในการลุกฮือขึ้นต่อสู้กับสเปนด้วยอาวุธอาากินัลโดมีบทบาทสำคัญในการต่อสู้กับสเปนอย่างเข้มแข็งสนับสนุนให้ชาวพื้นเมืองเรียกตัวเองว่าฟิลิปปิน แทนชื่อที่ชาวสเปนใช้ว่าอินดิโอสที่หมายถึงคนชั้นต่ำ

โดยประธานาธิบดีคนปัจจุบันดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2565 คือ บอง บอง มากอส สังกัดพรรคPartido federal ng Pilipinas (ไทยพับลิก้า, 2565) ประธานาธิบดีคนใหม่ ซึ่งนักวิเคราะห์ก็กล่าวว่าการเลือกตั้งล่าสุดจะเป็นการเลือกตั้งครั้งสำคัญที่สุดในประวัติศาสตร์ของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพราะจะบ่งบอกความเปลี่ยนแปลงจากการทำงานของประธานาธิบดีคนก่อน คือ โรดริโก ดูเตอร์เต ซึ่งลาออกจากตำแหน่ง และกำลังถูกสอบสวนโดยศาลอาญาระหว่างประเทศ ด้วยเรื่องความโหดร้ายมีผู้เสียชีวิตไปหลายพันคนจาก “สงครามยาเสพติด” และใช้ความรุนแรงการปราบปรามสื่อ ปัญหาการจัดการกับการระบาดใหญ่ของโคโรนาไวรัส ทำให้มีผู้เสียชีวิตไปมากกว่า 60,439 คน อีกทั้งถูกกล่าวหาว่าไร้ความสามารถทางเศรษฐกิจ เฟอร์ดินานด์ มาร์กอส จูเนียร์ประธานาธิบดีคนใหม่ หรือ บอง บอง ได้รับการเลือกตั้งจากคะแนนโหวตของประชาชนโดยพบว่า Ferdinand “Bongbong” Marcos Jr. ขึ้นนำด้วยคะแนนโหวต 17,541,799 คะแนน และมี Leni Robredo ปัจจุบันดำรงตำแหน่งเป็นผู้นำฝ่ายค้านโดยให้คำมั่นสัญญาว่าจะให้รัฐบาลมีความรับผิดชอบและโปร่งใสมากขึ้น และเพื่อประคองระบอบประชาธิปไตยของประเทศ (Al Jazeera Staff, 2565)

ประธานาธิบดีเฟอร์ดินานด์ มาร์กอส จูเนียร์เป็นบุตรชาย ของเฟอร์ดินานด์ เอ็มมานูเอล เอดราลิน มาร์กอส ซีเนียร์ (Ferdinand Emmanuel Edralin Marcos) เป็นอดีตประธานาธิบดีคนที่ 10 ของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ เคยดำรงตำแหน่งตั้งแต่ปี พ.ศ. 2508 ถึง พ.ศ. 2529 เกือบ 21 ปี ผู้ที่ได้รับการยกย่องและชื่นชมมากในช่วงหกปีแรกของการดำรงตำแหน่ง เขาประสบความสำเร็จในด้านการเมืองอย่างมากในฐานะ "วีรบุรุษสงครามที่ทรงเกียรติที่สุดของฟิลิปปินส์" เขาสามารถทำให้ประเทศฟิลิปปินส์เจริญรุ่งเรืองเป็นอย่างมาก มีการดำเนินโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชิงรุก โดยได้ขอความช่วยเหลือจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ จึงทำให้เขาได้รับความนิยมและความศรัทธาจากประชาชนเป็นอย่างมากแต่เมื่อดำรงตำแหน่งในสมัยที่สองเขากลับวางตัวเป็นเผด็จการโดยประกาศกฎอัยการศึกและก่อนที่จะหมดวาระในสมัยที่สองเขาให้รัฐสภาแก้กฎหมายใหม่ให้ตรงกับความต้องการของตนเอง เพื่อให้สามารถดำรงตำแหน่งต่อไปได้โดยไม่มีกำหนด นอกจากนี้ เขายังจำกัดเสรีภาพของสื่อสารมวลชนใช้ความรุนแรงกับฝ่ายตรงข้าม กำจัดฝ่ายค้านทางการเมือง ชาวมุสลิม รวมถึงประชาชนในประเทศ และพ้นจากตำแหน่งโดยการหลบหนีออกนอกประเทศหลังการประท้วงของประชาชนในปี 2529 ซึ่งนำโดยนางคอรารอน อากิโน ผู้เป็นนักการเมืองฝ่ายค้าน สาเหตุหลักมาจากการปกครองแบบเผด็จการ รวมถึงการทุจริตคอร์รัปชัน (วิกิพีเดีย, 2565) ในทางเดียวกับ (สิตา สอนศรี, 2565)กล่าวไว้ว่า จากการที่บิดา และมารดา คือมาร์กอสและ อีเมลดา มาร์กอส ของประธานาธิบดีเฟอร์ดินานด์ มาร์กอส จูเนียร์ ที่เคยได้ส่งบุคลากรชาวฟิลิปปินส์ไปศึกษาในต่างประเทศเป็นจำนวนมากเพื่อเอาความรู้มาพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะทางด้านศิลปะและสาขาวิชาทางการแพทย์โดยนำมาพัฒนาศูนย์ศิลปะ ศูนย์หัวใจ และศูนย์โรคไต และรวมทั้งมีการหาเสียงโดยใช้สื่อทางสังคม (Social Media) และสื่อมวลชนทำให้ประชาชนรับรู้รับทราบเรื่องที่เขาเจตนาสื่อสารได้ง่ายและรวดเร็ว โดยจากข้อมูลสื่อส่วนตัวของมาร์กอส จูเนียร์ รวมทั้งจากข้อมูลการโฆษณาชวนเชื่อในผู้นิยมการใช้สื่อ Internet เช่น Facebook, YouTube, TikTok และประธานาธิบดีเฟอร์ดินานด์ มาร์กอส จูเนียร์ มีการหาเสียงโดยใช้นาม Uni-Team (ทีมเดียวกัน) ทำให้ชาวฟิลิปปินส์เห็นว่าทีมนี้เห็นพ้องแน่วแน่ที่จะแก้ปัญหาเรื่องโควิดและเศรษฐกิจให้ดีขึ้น ด้วยคำสัญญาว่า“จะทำให้ฟิลิปปินส์รุ่งเรืองอีกครั้ง”

ด้านเศรษฐกิจของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

ปัจจุบันเศรษฐกิจของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ซึ่งมีขนาดใหญ่ที่สุดเป็นอันดับที่ 34 ของโลก โดยในปี ค.ศ. 2017 มีผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (ราคาตลาด) โดยประมาณอยู่ที่

348,593 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สินค้าส่งออกหลักได้แก่ ผลิตภัณฑ์สารกึ่งตัวนำและผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ บริษัทขนส่ง เสื้อผ้า ผลิตภัณฑ์ทองแดง ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม น้ำมันมะพร้าว และผลไม้คู่ค้ารายใหญ่ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น จีน สิงคโปร์ เกาหลีใต้ เนเธอร์แลนด์ ฮังการี เยอรมนี ไต้หวัน และไทย เดิมประชากรร้อยละ 60 ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเช่นเดียวกับประเทศไทย จากจำนวนผู้อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมดประมาณ 40.81 ภาคเกษตรกรรมมีสัดส่วนการจ้างงานคิดเป็นร้อยละ 30 และสร้างมูลค่าคิดเป็นร้อยละ 14 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ภาคอุตสาหกรรมมีสัดส่วนการจ้างงานร้อยละ 14 และสร้างมูลค่าร้อยละ 30 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ในขณะที่ร้อยละ 47 เป็นแรงงานในภาคบริการซึ่งสร้างมูลค่าร้อยละ 56 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ปัจจุบันมีการพัฒนาไปสู่ฐานะประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (Newly industrialized country, NIC) จากระบบเศรษฐกิจของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ได้เปลี่ยนผ่านจากระบบที่พึ่งพิงเกษตรกรรมไปสู่ระบบที่เน้นการบริการและการผลิตมากขึ้น เมืองครุขนาดใหญ่ของชาติดำเนินงานอยู่ในหลายภูมิภาคของโลก มีความเป็นผู้นำทางการเมืองภายในภูมิภาค ประชากรมีสิทธิและเสรีภาพมากขึ้น (กระทรวงการต่างประเทศ, 2565)

สรุป

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเป็นรูปแบบการปกครองระบอบประชาธิปไตย (Democratie) คือการปกครองประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยเป็นหลัก สากลที่ได้รับการยอมรับว่ามีความสำคัญ ย่อมต้องการพัฒนาปรับปรุงปฏิรูปการมีส่วนร่วมบริหารงานภาครัฐ (Participatory governance) ระบอบประชาธิปไตยประชาธิปไตยมิได้เป็นความเป็นเพียงระบอบการปกครองอีกต่อไป แต่เป็นดัชนีบ่งชี้วัดความเป็นอารยะของรัฐธรรมนูญใหม่อย่างมีอาจหลีกเลี่ยง และไม่ว่าระบอบดังกล่าวจะถูกมองว่าเป็นระบอบการปกครองที่มีคุณภาพดีหรือไม่เพียงใด เราไม่อาจปฏิเสธได้ว่าเป็นระบอบการปกครองที่ทรงอิทธิพลที่สุดในโลกปัจจุบัน (ฐาการ ศิริฤทธิ์วัฒนา, 2562)

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ในเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนมีการพัฒนาเป็นการปกครองแบบประชาธิปไตยแบบรัฐสภาเดี่ยวคือมีประธานาธิบดี และนายกรัฐมนตรีการปกครองแบบสามฝ่าย (ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ) ถ่วงดุลอำนาจกันเช่นเดียวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยทั่วไป อีกทั้งมีความชัดเจนในการ

ส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนตามระบอบประชาธิปไตย คือการพัฒนาศักยภาพของเทคโนโลยีการสื่อสารและการสนเทศ และการเพิ่มบริการใหม่ๆทางอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งด้านข้อมูลข่าวสาร เพื่อมีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ใช้สื่อทางสังคม(Social Media) และสื่อมวลชนย่อมเข้าถึงการรับรู้เรื่องราวต่างๆ ได้ง่าย รวดเร็ว ข้อมูลผลจากการสำรวจ (วิกิพีเดีย, 2565) เรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนครั้งแรกในปี ค.ศ. 2006 เป็นดัชนีที่คิดจากการประมวลผลแบบสอบถามโดยหน่วยข่าวกรองเศรษฐศาสตร์ เพื่อเปรียบเทียบความเป็นประชาธิปไตย ใน 167 จากประเทศทั่วโลก ดัชนีประชาธิปไตยมีการจัดอันดับ การมีส่วนร่วมทางการเมือง และวัฒนธรรมทางการเมืองแบ่งเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับประชาธิปไตยสมบูรณ์ ระดับประชาธิปไตยบกพร่อง ระดับกึ่งอำนาจนิยม และระดับอำนาจนิยม ข้อมูลของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์อยู่ในลำดับที่ 53 เป็นประเทศที่มีประชาธิปไตยบกพร่องในเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนจากคะแนนเต็ม 10 พบว่าได้รับคะแนน 7.22 ได้รับคะแนนการจัดการเลือกตั้ง 9.17 คะแนน เรื่องเสรีภาพของพลเมืองได้รับคะแนน 7.06 ซึ่งข้อมูลของประเทศไทย อยู่ในลำดับที่ 106 เป็นประเทศที่มีระดับกึ่งอำนาจนิยมคะแนนการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนจากคะแนนเต็ม 10 พบว่าได้รับคะแนน 5 ได้รับคะแนนการจัดการเลือกตั้ง 4.63 คะแนน และเรื่องเสรีภาพของพลเมืองได้รับคะแนน 5.88 จึงเป็นแนวคิดถึงการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

เมื่อได้ทราบถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์มาแล้วนั้นทำให้เกิดแนวคิดที่นำมาปรับพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนามีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในประเทศไทยดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย รัฐบาลไทยควรปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์มุ่งสู่ประชาธิปไตยระดับสมบูรณ์ คือ“เป็นรัฐบาลเชื่อมความสัมพันธ์กับประชาชน เป็นรัฐบาลกับประชาชน” ปรับเปลี่ยนแผนแม่บทในการบริหารประเทศที่มีการเชื่อมโยงประชาชน และเพิ่มคุณค่าให้กับความเป็นอยู่ของประชาชน สร้างสิ่งแวดล้อมเชิงปฏิสัมพันธ์ ผ่านศักยภาพ เทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศ (Infocomm) ในยุคโควิด-19 และภาวะที่มีการติดต่อของโรคระบาดต่างๆการจัดการแบบองค์กรยุคใหม่ นโยบายรัฐบาลที่ทำให้รัฐบาล ภาคธุรกิจเอกชน และประชาชนทำงานร่วมกันได้อย่างลงตัวอย่างเป็นรูปธรรม บูรณาการความร่วมมือของภาคีเครือข่าย“teamwork New Normal Management”

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ หน่วยงานภาครัฐบาล และเอกชนสนับสนุน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน พัฒนาการส่งมอบการบริการ ภาครัฐ เอกชนผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีเป้าหมายในการร่วมกันอำนวยความสะดวก ประหยัด ลดความเสี่ยงโรคติดต่อ ให้การสนับสนุน และการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐ ประชาชน และภาคธุรกิจ เอกชนเจ้าหน้าที่รัฐทำงานเชิงรุก พัฒนาปฏิบัติงานด้านบริการเทคโนโลยีให้ครอบคลุม ในยุคโควิด-19 และโรคติดต่อของโรคระบาดต่างๆ การจัดการแบบองค์กรยุคใหม่ใช้เทคโนโลยี 4.0 เช่น Application ต่างๆ เช่นกลุ่ม Line การบริหาร การประสาน การปฏิบัติงาน การประชุม ควรยึดถือกฎระเบียบใหม่ การปฏิบัติงานถูกต้อง ตามมาตรฐาน ลดขั้นตอน ยืดหยุ่น เหมาะสม และทันต่อสถานการณ์ แนวทาง “Work-Life Balance”

3. ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไปควรศึกษามีการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในประเทศอื่น เพื่อค้นหาแนวทางการพัฒนาประชาธิปไตยเป็นรูปธรรม อย่างยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงการต่างประเทศ. (2565). สาธารณรัฐฟิลิปปินส์. เรียกใช้เมื่อ 29 กันยายน 2565 จาก <https://www.mfa.go.th/th/content/5d5bcc1c15e39c3060009>

ชวณ สารข่าวคำ และ อารีย์วรรณ อ่วมตานี. (2561). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของพยาบาลวิชาชีพ. วารสารพยาบาลศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย(30(1)), 1-10.

ฐากูร ศิริยุทธวัฒนา. (2562). กฎหมายรัฐธรรมนูญ:หลักพื้นฐานแห่งรัฐธรรมนูญและระบอบประชาธิปไตย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน.

ไทยพับลิก้า. (2565). เลือกตั้งฟิลิปปินส์ 2022. เข้าถึงได้จาก <https://thaipublica.org/2022/05/marcos-jr-set-to-win-philippines-presidential-2022-election>

บุญเรือน เนียมปาน. (2564). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี. มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช. 8(12), 305.

พรณชญา ศิริวรรณบุศย์ และคณะ. (2558). รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบระบอบการเมืองการปกครอง การเลือกตั้งพรรคการเมือง และองค์กรจัดการเลือกตั้ง

ของกลุ่มประเทศอาเซียน. มหาวิทยาลัยมหิดล. กรุงเทพมหานคร: บริษัทจรัสสินทวงศ์
การพิมพ์จำกัด.

วิกิพีเดีย. (2565). ประธานาธิบดีฟิลิปปินส์. เรียกใช้เมื่อ 17 ตุลาคม 2565 จาก Wikipedia:
<https://th.wikipedia/ประธานาธิบดีฟิลิปปินส์>. [ออนไลน์]. (ตุลาคม 2565, 17). ดัชนี
ประชาธิปไตย

สตีธร ธนานิธิโชติ. (3 ธันวาคม 2564). ความต่อเนื่องของประชาธิปไตยในฟิลิปปินส์ตั้งแต่ค.ศ.
1986. เข้าถึงได้จาก [https://Thaijo:](https://Thaijo:file:///C:/Users/ADMIN/Downloads/02+pdf)
<file:///C:/Users/ADMIN/Downloads/02+pdf>

สมชาติ เจศรีชัย. (2559). การเมือง-การเลือกตั้งไทย และประเทศในอาเซียน Politics and
Elections in ASEAN Countries. สถาบันนโยบายศึกษา ภายใต้มูลนิธิส่งเสริม
นโยบายศึกษา. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พี.เพรส จำกัด.

สมยศ เชื้อไทย. (2551). ความรู้กฎหมายทั่วไป คำอธิบายกฎหมายแพ่ง : หลักทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่
15. กรุงเทพมหานคร: วิญญชน.

สำนักภาษาต่างประเทศ. (2564). ระบบรัฐสภาสาธารณรัฐฟิลิปปินส์. กรุงเทพมหานคร:
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.

สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์ และ คณะ. (2554). รายงานวิจัยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พ.ศ.2554 : การศึกษาบทบาทพรรคการเมือง และพฤติกรรมและการตัดสินใจเลือกตั้ง
ของประชาชนในสถานการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง. ใน รายงานวิจัยโดยคณะ
รัฐศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เสนอสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง.
กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง.

สีดา สอนศรี. (2565). จัปตาการเมืองฟิลิปปินส์. เข้าถึงได้จาก The standard:
<https://thestandard.co/philippine-politics-in-bongbong-marcos-era>

สุวรรณ วงษ์การค้า. (2564). แนวทางการจัดทำกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท
ระดับท้องถิ่น. ใน ปริญญานิพนธ์ปริญญาโท (หน้า 155). ปทุมธานี: คณะ
นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี.

Al Jazeera Staff. (2565). Why the 2022 Philippines election is so significant.
Retrieved from [https://www.aljazeera.com/news/2022/5/8/why-the-](https://www.aljazeera.com/news/2022/5/8/why-the-2022-philippines-election-is-so-significant)
[2022-philippines-election-is-so-significant](https://www.aljazeera.com/news/2022/5/8/why-the-2022-philippines-election-is-so-significant)

Berman Even and M. Shamsul Haque. (2015). Asain Leadership in Policy and Governance (Vol. Volume 24). Howard House Wagon. UK: Emerald Group Publishing Limited.

Wayback Machine. (2565). Republic of Philippines. Retrieved from <https://archive.org/web/web.php>